

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **U. D.**, zastoupeného JUDr. Marošem Matiaškem, LL.M., advokátem se sídlem Rumunská 28, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2013, čj. OAM-426/ZA-ZA14-P10-2010, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 11. 2014, čj. 63 Az 6/2013 – 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Rozhodnutím ze dne 12. 7. 2013, čj. OAM-426/ZA-ZA14-P10-2010, žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

II.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který ji rozsudkem ze dne 10. 11. 2014, čj. 63 Az 6/2013 – 32, zamítl. Rozsudek krajského soudu, stejně jako všechna dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, je dostupný na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost zcela odkazuje.

III.

3. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

4. Podle stěžovatele byla jeho kasační stížnost přijatelná, protože krajský soud nesprávně vyhodnotil žalobní námitky a vyšel z neaktuálních informací o zemi původu.

5. Krajský soud i žalovaný nevěnovali dostatečnou pozornost tvrzeným důvodům pronásledování ze strany soukromého subjektu (příslušníků hnutí Taliban), pokud pouze uzavřeli, že výpověď stěžovatele byla rozporná s výpovědí, kterou učinil v průběhu řízení o předchozí žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný se měl pokusit zjistit informace k tvrzenému pronásledování i nad rámec skutečností, které stěžovatel uvedl v žádosti. Rozpory ve výpovědích stěžovatele byly způsobeny neznalostí jazyka a zákona. Nadto pohovor v předchozím správním řízení nebyl veden způsobem, který by prozkoumal a postavil najisto veškeré azylově relevantní potíže.

6. Napadený rozsudek byl podle stěžovatele nepřezkoumatelný, protože krajský soud se vyjádřil k možnosti udělení doplňkové ochrany pouze okrajově. Stěžovatel byl přesvědčen, že splňuje podmínky § 14a zákona o azylu z důvodu hrozící újmy ze strany příslušníků hnutí Taliban. V dětském věku byl nucen pracovat pro Taliban jako informátor, toto hnutí jej proto považuje za nebezpečnou osobu, protože by mohl podat zprávy o procesu pašování přes území Kyrgyzstánu. V podrobnostech stěžovatel odkázal na protokol o pohovoru v rámci správního řízení.

7. K doložení aktuální situace v zemi původu stěžovatel odkázal na zprávu Ministerstva zahraničních věcí Velké Británie, která potvrzuje hrozbu terorismu a zhoršování bezpečnostní situace. Další zprávy Amnesty International, Human Rights Watch a další poukazují na etnické tenze a mučení osob, zejm. v souvislosti s násilím, které zachvátilo Kyrgyzstán v roce 2010.

8. Závěrem stěžovatel namítl, že předchozí odsouzení pro trestný čin by mu již po vykonání trestu odnětí svobody nemělo být přičítáno k tíži a nemělo by být považováno za okolnost podporující neudělení mezinárodní ochrany.

IV.

9. Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti plně odkázal na své rozhodnutí a rozsudek krajského soudu.

V.

10. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (blíže viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 – 39, č. 933/2006 Sb. NSS).

11. S ohledem na obsah spisu a s ním spojená skutková zjištění Nejvyšší správní soud neshledal přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Soud neshledal ani tvrzenou nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu pro nedostatek důvodů. K podmínkám, které je třeba kumulativně splnit pro udělení mezinárodní ochrany, se soud již podrobně vyjádřil např. v rozsudcích ze dne 28. 11. 2008, čj. 5 Azs 46/2008 – 71, či ze dne 31. 10. 2008, čj. 5 Azs 50/2008 – 62. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje na námitky stěžovatele dostatečnou odpověď.

12. Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, proto ji odmítl pro nepřijatelnost podle § 104a s. ř. s.

13. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

14. Stěžovateli byl usnesením ze dne 9. 12. 2014, čj. 8 Azs 185/2014 – 28, ustanoven zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokát JUDr. Maroš Matiaško, LL.M. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud určil odměnu advokáta částkou 3100 Kč za jeden úkon právní služby (doplnění kasační stížnosti) a dále částkou 300 Kč, která představuje paušální náhradu hotových výdajů v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Výše odměny činí celkem 3400 Kč. Zástupce JUDr. Matiaško není plátcem DPH. Částka v celkové výši 3400 Kč bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 3. února 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu